

Տ. ՏԱԾԱՏ ԱՎԱԳ ՔԱՐԱՆԱ ԴԱՎԻԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ

ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷՇՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ

(27 հունիսի 2004 թ.)

*«Եկեղի ծագաց երկրի լուս զիմասպոտիւնն Սողունովնի,
և ահա մեծ քան զՍողունվն է ասլ»:
... ևս երկրի ծայջերից եկալ լույս Սողուննի իմասպոտիւնը,
և ահա այսպես Սողուննից մեծը կա»:*
(Մագր. ԺԲ 42)

Ավելարանի այսօրվա ընթերցվածը պարմում է, թե ինչպես դայիրները և փարիսեցինները Հիսուսին մորթենալով նրանից հրաշք խնդրեցին: Հիսուսը նրանց պարասխանեց՝ ասելով. «Անհավաքարիմ և չար սերունդը նշան կամ հրաշք է ուզում»: Այսինքն, հավաքում են միայն այն ժամանակ, եթե մի հրաշք են դրենում, եթե մի սքանչելագործություն են դրենում: Չգեկք է նմանվել Սաբանային, որը Հիսուսին փորձեց անապափի մեջ, և մեր Տերը պարասխանեց. «Հո Տեր Ասքվածը պիտի չփորձես» (Մագր. Դ 7): Նաև այսօրվա սնապաշտները և աղանդագործները նման են այդ դպիրներին և փարիսեցիններին, նրանք հրաշք են պահանջում, որպեսզի հավաքան: Հավաքը մեր Տիրոջ և Փրկչի՝ Հիսուս Քրիստոսի Ավելարանի վրա հիմնվում է ներքին վարահությամբ դեպ Տիրոջ ճշմարդությունը:

Մեր Տերը այդ հրաշքի պահանջին պարասխանեց, թե ոչ մի նշան չպիտի դրվի չար և անհավաքարիմ սերունդին, բացի Հովնանի նշանից, այսինքն՝ հարության նշանից: Ինչպես Հովնանը ծովի մեջ ներվեց և երեք օր մնաց կերպի փորում, նույնպես էլ Մարդու Որդին պիտի ներվի մահվան սրբերների մեջ և պիտի մնա երեք օր գերեզմանի մեջ: Եվ ինչպես Հովնանը վերադարձավ մահվան գրկից, նույնպես Հիսուս հարություն առավ: Այսօր մենք այսպես ենք հավաքված, որովհետք հավաքում ենք և մեր սրբերի մեջ վարահ ենք, որ Քրիստոսի յարեւանի ի մեջությունը:

Նիմվեացինները Հովնանի քարոզքությամբ դարձի եկան, բայց այսօր աւելի մեծ քան Յովինան է ասլ: Այսօր աշխարհը դառնում է դեպի Քրիստոսի Ավելարանը: Մենք վկաներ մեծ հրաշքի՝ Քրիստոսի Ավելարանի դարձմանը Ասիայի և Աֆրիկայի մեջ: Մեր հայրենիքը, որ 1700 դարի առաջ դարձի եկավ, 20-րդ դարի ընթացքում նրա հավաքավոր ժողովուրդը ենթարկվեց ջարդի, հալածանքի, և սակայն Քրիստոսի Եկեղեցին դուկաց և այսօր վերածննդի մեջ է:

Հարավի դշխոն՝ Սաբայի թագուհին, եկավ՝ աշխարհի ծայրերից լսելու Սողուննի իմասպոտությունը և այսօր աւելի մեծ քան Սողունն է ասլ: Այսօր մենք եկել ենք այս Սուրբ Տաճար՝ ունկնդրելու ասքվածային իմասպոտությունը, որը բխում է Նրանից, որ է ճշմարդի ճանապարհը դեպի հավիտենական կյանք՝ Ասքծո Միածին Որդին, որ այսպես իջավ և սերմանեց Իր իմասպոտությունը մեր երկրի վրա:

Այսօր, հունիսի 27-ին, Առարավայան Հայրապետական թեմի Երիբասարդաց Շարժման անդամները եկել են այսքե՞ն՝ Սուրբ Էջմիածին, որպես նշան դարձի և որպես վկայություն իմաստության, քանզի ասկի մեծ քան Յովինան կամ որևէ մարգարէ և առկի մեծ քան Սողոմոնն կամ որևէ իշխանաւոր է ասու: Երիբասարդաց Շարժումը կազմված է մոտ 20 տարրեր միություններից, որոնք Նայ Առաքելական ծխական եկեղեցիների հովանավորությամբ են գործում: Այս Շարժման կորիգն է Առաջնորդանիստ Սուրբ Սարգիս եկեղեցու մայր միությունը, որը 15 տարի առաջ հիմնեց Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը, և ներկայում Գերաշնորհ Տ. Նավասարդ եպիսկոպոս Կճոյանի հովանավորությամբ շարունակում է և տարածում է Վեհափառ Հայրապետի տեսիլքը, որպեսզի հայ երիբասարդները դառնան և լինեն Նայ Առաքելական Եկեղեցու իմաստուն զավակներ:

Այսօր այս երիբասարդները ուսումնական տարրական աշխարհում եկել են այսպես ուխտի՝ վերահասպատելու մեր Հավաքրի, Դույսի և Սիրո մկրտության ուխտը, որպեսզի շարունակենք լինել Երկնավոր Նոր որդեգիրներ, Քրիստոնի ժառանգորդակիցներ և Սուրբ Հոգու տաճարներ: Եկել ենք ուխտի, որովհետո Եկեղեցին կենդանի ժողովուրդ է՝ Նոր Խորայել: Նոր Ուխտի Աստծո ժողովուրդը նման է Դին Ուխտի Խորայելին, որ հետեւ Մովսեսին: Մենք հերկում ենք Քրիստոնին, ենում ենք Եղիպատոսից, այսինքն՝ մերի սրբությունից, և քայլում ենք դեպի Ավելյաց Երկիր, որ է Աստծո Արքայությունը: Այս ուսուռության ընթացքում կանգ առնենք՝ սնուն սրբանալու համար մեր Լուսավորչի՝ Սուրբ Գրիգորի տեսիլքից: Ուսումնական տարրական այս վերջապերության հարկ է, որ մենք մեզ հիշեցնենք, թե ուսումը, զիգությունը ունայն է առանց հավաքրի իմաստության, առանց դարձի դեպի Քրիստոնի տեսիլքին:

Երևկ գոլն էր Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի Նշխարաց Գյուղի, որը հիշեցնում է մեր անցյալը, անցյալ, որ ապրում է մեր Նայ Առաքելական Եկեղեցու մեջ, որ մեզ հանգստացնում է, մեզ սնուցում է, մեզ ներշնչում է: Մեր ներկան հիմնված է մեր անցյալի վրա և մեր ապագան հիմնված է: մեր այսօրվա հավաքրի վրա: Նա, որ անցյալ չունի, ապագա է չունի: Ուստի այս երիբասարդների ուխտը օդակ է, որը կապում է անցյալը ապագայի հետ:

Աղոթենք այսօր, որ ոչ միայն մեր երիբասարդները, այլև մեր ամրող ժողովուրդը Հայրենիքում և Սփյուռքում դառնան դեպի իմաստություն՝ սիրելով և հարգելով մեր Նայ Առաքելական Եկեղեցին, որի հիմնադիրը նոյն ինքը մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսն է, Միամինը, որ այսքեղ իջավ: Եվ վերսպին սիրենք իրաք, որպես նոյն ընդունակի զավակներ, որպեսզի կարողանանք սիրել մեր բոլորի Երկնավոր Նորը, Որու և Սուրբ Հոգու հետ, որին վայել է փառք, իշխանություն և պատրիա. այժմ և միշտ և հավիրյան հավիրենից. ամեն: